

Bibelsamtale, uke 20 Jairus datter

Oppskrift: Her er en svært enkel versjon av den klassiske Lectio Divina. Før dere starter:

Avklar hvem som er gruppa. Er det familien? Er du husstand med kun én person kunne du avtale med noen andre at dere møtes på en digital plattform (Facetime/ Teams/ Zoom/ messenger) for å gjøre dette sammen.

1) Les bibelteksten høyt 1-2 ganger.

2) Hver enkelt får noen minutter (1-15 minutter, avhengig av gruppens størrelse/ alder / kjennskap til hverandre/ setting o.l) til ettertanke, bønn og refleksjon. Hvordan er hendelsesforløpet – er det noe du særlig legger merke til? Var det noe i teksten som særlig rørte ved deg? Dvel ved teksten. Hva trådte fram? Et ord? En setning? Et uttrykk? Hva landet i deg?

3) Del med hverandre: Ha lyttegruppe: Det betyr at man tar runden i «kretsen» og alle får dele noe de er komfortable med. Etter at alle har delt kan dere ev. samtale videre om noe som ble viktig etter at vi har lyttet til hverandre.

4) Avslutt enkelt med bønn: Fader Vår/ at én ber/ at hver enkelt skriver eller tegner en bønnelapp som legges i en bønnekrukke. Denne kan så bes for/ at dem som vil får be 1-2 enkle bønnesetninger hver. Kanskje har dere andre måter dere trives med å be sammen på.

Ukens tekst:

Mark. 5, 21-43

Da Jesus var kommet over til den andre siden igjen med båten, samlet det seg en stor folkemengde hos ham. Mens han var nede ved sjøen, ²² kom en av synagogeforstanderne; han het Jairus. Da han fikk se Jesus, kastet han seg ned for føttene hans ²³ og bønnfaldt ham: «Min lille datter holder på å dø. Kom og legg hendene på henne så hun kan bli frisk og få leve.» ²⁴ Jesus gikk med ham, fulgt av en stor folkemengde som trengte seg inn på ham.

²⁵ Det var en kvinne der som hadde hatt blødninger i tolv år. ²⁶ Hun hadde lidd mye hos mange leger. Alt hun eide, hadde hun brukt uten å bli hjulpet; det var heller blitt verre med henne. ²⁷ Hun hadde fått høre om Jesus og kom nå bakfra i folkemengden og rørte ved kappen hans. ²⁸ For hun tenkte: «Om jeg så bare får røre ved klærne hans, blir jeg frisk.» ²⁹ Med en gang stanset blødningen, og hun kjente på kroppen at hun var blitt helbredet for plagen. ³⁰ I det samme merket Jesus at en kraft gikk ut fra ham, og han snudde seg i folkemengden og sa: «Hvem rørte ved klærne mine?» ³¹ Disiplene sa: «Du ser hvordan folk trenger seg inn på deg, og så spør du hvem som rørte ved deg!» ³² Men Jesus så seg omkring for å få øye på den som hadde gjort det. ³³ Kvinnen skalv av redsel, for hun visste hva som var skjedd med henne, og hun kom og kastet seg ned for ham og fortalte ham alt som det var. ³⁴ Da sa han til henne: «Din tro har frelst deg, datter. Gå bort i fred. Du skal være frisk og kvitt plagen din.»

³⁵ Mens han ennå talte, kom det folk fra synagogeforstanderens hus og sa: «Din datter er død. Hvorfor bryr du mesteren lenger?» ³⁶ Jesus hørte det som ble sagt, og sa til synagogeforstanderen: «Frykt ikke, bare tro!» ³⁷ Nå lot han ingen andre følge med enn Peter, Jakob og Johannes, Jakobs bror. ³⁸ Da de kom til synagogeforstanderens hus og han så alt oppstyret og folk som gråt og jamret seg, ³⁹ gikk han inn og sa til dem: «Hvorfor støyer og gråter dere? Barnet er ikke dødt; hun sover.» ⁴⁰ De bare lo av ham. Men han drev alle ut og

tok med seg barnets far og mor og dem som var med ham, og gikk inn der barnet lå. ⁴¹ Så tok han barnet i hånden og sa: «Talita kumi!» Det betyr: «Lille jente, jeg sier deg: Stå opp!» ⁴² Straks reiste jenta seg og gikk omkring; hun var tolv år gammel. Og de ble helt ute av seg av undring. ⁴³ Men han påla dem strengt at ingen måtte få vite dette, og han sa at de skulle gi henne noe å spise.